

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת כתובות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ב האשה שנתארמלה

גמ' טו: - יח:

בתולה נשאתני והוא אומר אלמנה - בעל נאמן [מודה ר"ג בברי וברי, באין קול איתרע רוב בתולות נישאות]

אא"כ יש עדים שיצאת בהינומא או העיר מה שראה בקוטנו ואחר עמו

מודה ר' יהושע דנאמן ב"של אביך/שלך ולקחתי ממנו" [פה שאסר באין שור שחוט לפניך - לרש"י - בלי תביעה דוקא מיגו דאי בעי שתיק]

ר' אבהו - גובה וכותבין שובר אפי' יש לה כתובה

ר"פ - ביש כתובה אין גובין בלי כתובה אא"כ העידו דנשרפה

וכותבין שובר רק במקום דא"א - בחשש שיחזור ויגבה בעידי הינומא (רש"י - במקום שאין כתובה)

{ כוס של בשורה; כיצד מרקדין; דעתו מעורבת עם הבריות }

ר' שמואל ב"נ - ר' יונתן - מותר להסתכל בפני כלה כל ז' [לחכבה אבעלה], דלא כהל'

מלך דוחה כלה שדוחה הוצאת המת שדוחה ת"ת כשאין כל צרכו (מתעסקין בלא קרי ותני, 12,000 / 600,000 בקרי ותני, אין שיעור במתני)

חזקת קרקע - שנתיים לפני האב ושנה לפני בן קטן אפי' המשיך אחר שהגדיל - אינו חזקה ברח מחמת ממון חייב למחות דמחאה שלא בפניו מהני [רש"י - חברך חבא אית לי']
חוץ משעת חירום בין המקומות

"מנה לאביך בידי ופרעתי חציו"

לרבנן פטור [משיב אבידה (לרש"י - תיקון עולם)] רש"י - אפי' בתובעו דבכנו (אפי' גדול) מעיז לר"א בן יעקב - ישבע (לרש"י - אפי' טוענו קטן שבא בטענת אביו = טענה חשובה) [אינו מעיז ואין משיב אבידה/מיגו]

רש"י יז. - יח:

לרש"י - כל בני העיר מבטלין מלאכה בשעת הוצאת המת רק לקרי

חזקה אין אדם מעיז - לרש"י - בהלואה שעשה לו טובה

לרש"י מגו דחשיד אממונא חשיד אשבועתא

גמ' יח: - יט:

עדים - "כתב ידינו אבל אנוסים היינו מחמת נפשות, קטנים, קרובים (רש"י - ועכשיו מרוחקים)" נאמנים [פה שאסר] כשאין קיום ממק"א

ור"מ חולק [מלוה מחתים כשרים, מודה בשטר א"צ לקיימו (לרש"י - ואיירי בלוה מודה)]

אין נאמנים: "אנוסים מחמת ממון" [משום עצמו רשע (רש"י - קרוב לעצמו ופסול לעדות)],
"אמנה" [אעולה לא חתמי (רשע)]

לר"נ - "מסר מודעא" [רש"י ותוס' - פה לא מרע לשטר] (למב"ר אשי נאמנים [ניתן ליכתב])

מודה בשטר - לרב הונא אמר רב - א"צ לקיימו, ר"נ - צריך לקיימו

אין מלוה נאמן ששטרו אמנה (לאם יצטרך ללות) בשחב לאחרים שהיו גובין משעבודא דר' נתן

אל תשכון באהליך עולה: רב כהנא - שטר אמנה, לר' יהושע ב"ל - שטר פרוע (אע"פ דזמנין יש פשיטי דספרי), ספר (רש"י - תנ"ך) שאינו מוגה יותר מל' יום

עדים נאמנים שהיה בתנאי [מילתא אחרייתי (לרש"י - שטר ממילא מיעקר לאחר זמן)]

ע"א אומר תנאי וע"א אינו תנאי - ר"פ - אין דבריו של חד במקום ב' שהודו ששטר אמת רב הונא בדר"י, להל' - האחד עקר עדותו (רש"י - לא חתמתי אלא ע"מ שיקיים תנאו)

רש"י יח: - יט.

בשאין קיום ממק"א אינו חוזר ומגיד - דעלייהו סמכינן וכולה חדא הגדה תכ"ד

לרבנן דר"מ לרש"י לזה שמודה צריך לקיימו
א"צ לקיימו - אין מיגו מזוייף: רש"י במק"א - מדאורי' נחקרה ורבנן אצרכוהו קיום רק בטענת מזוייף,
רש"י כאן - השטר ביד המלוה

גמ' סוף יט: - כ:

ב' אומרים פסולים, אנוסים היו על שטר מקוים אינם נאמנים
רב ששת - דהכחשה תחלת הזמה - דוקא בפניהם (ור"נ ור' אבהו חולקים)
ר"נ - תרי ותרי - חזקת ממון (רש"י - ולא קרעין ותפיסה מהני)
אין חזקת קרקע למי שעיתים חלים/שוטה אלא בחזקה דאבהתא
קיום השטר: משטר שקרא עליו ערער והוחזק בב"ד,
מב' כתובות, מכירת שדות שהוחזקו ג' שנים בלי ערעור
דוקא מיוצאים תחת ידי אחר - דא"א לו לזיף
כתב עדותו - רב הונא - מעיד רק בזוכר (רש"י - קצת) מעצמו
ר' יוחנן - אפי' נזכר ע"י השטר, עד השני, לרב חביבא - הבעל דין (ומבד"ר אשי (להל') חולק חוץ
מעד צורבא מרבנן)

רב חסדא - אין זכירה יותר מס' שנה, וגמ' חולק [רמי עליה (רש"י - עשאוהו עד)]
תל הקרובה (ר"מ - תוך נ' אמה, ר"י - הכי קרוב) לעיר סמוכה/דרך לבית הקברות - טמאה
רחוקה - חדשה (ר"מ - תוך ס' שנה, ר"י - זוכרים) טהורה [לרש"י - ההולך עמה היה מגלה]
ישנה טמאה [לרש"י - נשכח שהלכו עמה]

גמ' סוף כ: - כב.

לרבי - קיום בעי ב' מעידים על כל חתימה [אכתב ידן מעידים]
לחכמים, להל' - כ"א מעיד על שלו [אמנה שבשטר מעידים] ואם מת א' צריך ב' מן השוק על
חתימתו [שלא יהא $\frac{3}{4}$ עפ"י ע"א (רש"י - ע"פ שנים -)] או יחתום אחספא ויקיימו ממנו ויעיד
עם אחר אחבירו

שמואל - ע"א אחתימתו ודיין אחתימת הנפק מצטרפין, ורבא חולק [מעידים על ב' דברים]
רב הונא - ב' המכירין חתימתם ויעידו בפני א' = ב"ד לקיום [עד נעשה דיין בדרכן (ולא בקידוש
החודש מדאורי')]

ערעור על א' מב"ד אחרי שב' האחרים חתמו - אין (לרש"י - הם) מעידין עליו [לרש"י - נוגעין בעדות]
א' מהם מת - יכתבו הב' שהיה ב"ד טוב, במותב תלתא וחד ליתוהי

רש"י כב.

לרש"י - תרי ותרי אם הוא גזלן - לא מתכשר אא"כ אמרו שעשה תשובה

גמ' כב. - כג.

אשת איש הייתי וגרושה אני נאמנת, ולר' אושעיא אם באו עדים אחרי שהתירוה תינשא
ולרבה בר אבין לא [מח' אי יש חזקה אינה מעיזה, אפי' שלא בפני בעלה]
נשביתי וטהורה אני והתירוה ואח"כ באו עדים שנשבה לכו"ע תינשא [בשבויה הקילין]
אשת איש אני - פנויה אני, או נדה אני - טהורה אני: אינה נאמנת [שויה לנפשה] אא"כ נתנה אמתלא
ב' שמת וב' שלא מת ואומרת ברי לי (רש"י - אילו קיים היה בא) ונשאת בדיעבד לעד - לא תצא
לר' מנחם בר יוסי - כשבאו עדים ואח"כ נשאת תצא
ר' יוחנן - לא תצא - אביי - בע"א וע"א [חד במקום הימנוהו כשנים, ולא לכתחלה משום לזות
שפתים]
רבא ורב אסי - בתו"ת [רבא - אם יבא אינה מכחשתו (רש"י - מירתת), רב אסי - ליכא לברוריה]
ב' שנתגרשה וב' שלא נתגרשה - ת"ק לא תצא

ר' יוחנן כר' מנחם בר"י - באו עדים ואח"כ נשאת תצא [לאב"י ע"א אינו נאמן, לרבא - בתו"ת מעיזה בפני בעלה דעדים מסייעי, לרב אסי - ב"עכשיו נתגרשה" - אחזי לך גיטיך]
רב אשי - ב' מבני החצר - לא ראינוה שנתקדשה, שנתגרשה אינה ראה [עבידי לקדש/לגרש בצינעא]

רש"י כב.

רש"י - נאמנות אב על קידושי בתו רק כשבידו עדיין לקדשה

גמ' כג: - כו:

שבויה טהורה ע"י ע"א אפי' אשה ואפי' ע"א מכחיש, ואין חשש גומלים
חוץ משויה לנפשה חתיכה דאיסורא

באין עדים שנשבה נאמנת על עצמה כנגד ע"א

מעלין לתרומה: ת"ק - ע"א (רש"י - ואפי' במקום גומלין) [אין מעלין מתרו' ליוחסין]

ר"י - ב' עדים [חיישינן לגומלין, מעלין מתרו' ליוחסין]

ר' אלעזר - בלי ערעור ע"א (רש"י - בדליכא גומלין)

בערעור ב' אחרי שע"א ביטל קלא = הורידו העלוהו והורידוהו - לא מהני ע"א [זילותא דב"ד

כרבנן דר' נתן דצריך שיעידו כאחד]

לרשב"ג - ר"ש בן הסגן - ע"א השני מהני [כר' נתן דמצטרפין לעדות, ולא חיישינן לזילותא] והוי

תו"ת (רש"י - אוקי אחזקה דהעלוהו בע"א)

לאב"י ורבא מודה ר"י דלא חיישינן לגומלין בדמאי [הקילו] ומודה ת"ק בכלי אומנותו בידו דחיישינן

מח' רב הונא ורב חסדא אי מעלין משטרות (אני פלוני כהן לוית') ליוחסין

מח' רב חסדא ור' אבינא אי מעלין מנשיאת כפים ליוחסין (לרבא לא)

או רק לתרומה (כשב"ד קבוע בודקין נושאי כפים)

לר"י דמעלין מתרו' ליוחסין - אבל לא בריע חזקתו (רש"י - אינו אוכל קדשים), ולא מתרו' דרבנן

רבנן - אפי' אי תרו' בזה"ז דרבנן, חלה דאו' [כז' שכיבשו וחלקו],

רב הונא בדרי"י - אפי' דאו', חלה דרבנן [בבואכם - כולכם]

ומעלין ול"ז - דרבנן לדאו' (לכה"פ למ"ד אין מעלין מנשיאות כפים ליוחסין)

מעלין מקריאת התורה בחזקת כהן לתרומה (לכה"פ)

לרבי מעלין לתרו' עפ"י אביו [בידו להאכילו] ולא ליוחסין

לר' חייא אין מעלין [קרוב] אלא במסיח לפי תומו

ר"ש ב"א - מעשר ראשון חזקה לכהונה [כראב"ע דקנסינן עזרא - דוקא לכהן] לבטל קול בן גרושה

רש"י כג: - כה:

דורא דממונא - לרש"י - גורם לעצמו הפסד

ליוחסין (להשיאו אשה) - לרש"י - חשש ממזרות

אין תרו"מ בז' שכיבשו וחלקו [זרע] - המיוחדת לך, מעשר תלוי בשנות השמיטה,

רש"י ב"מ - במקום אשר יבחר - שילה]

קריה"ת - בלי כהן נתפרדה חבילה - אין לוי קורא, ישראל גדול לפני לוי

גמ' כו: - כח:

נחבשה ביד עכו"ם - ע"י ממון - יד ישראל תקיפה מותרת לבעלה, יד עכו"ם תקיפה אסורה

ע"י נפשות (בעלה נידון דגנב (רב) / דרצח (לוי), ונגמר דינו לחזקי' (ור' יוחנן חולק)) אסורה (אפי' לישראל)

כרכום (מצור) שכבשו - כהנות אסורות [יש פנאי לבעול, בכרכום של מלכות אחרת (לרש"י)]

אא"כ: כרכום של אותה מלכות לרש"י [אינו רוצה להשחית] (ויש משמרות ושלשלות שלא יכנס איש),

יש מחבואה (וספק במחזקת רק א' אי לחומרא כשני שבילין או לקולא דאין ודאי טומאה, וספק

ב"לא נחבאתי ולא נטמאתי" אי אמרינן מה לי לשקר)

ופסולי עדות נאמנים

לר"פ חוץ מעבד ושפחה דידה ובנה ובתה, אא"כ מסיחין לפי תומן [ב"ק - בשבויה הקילו]
לרב פפי ורב אשי אפי' אלו [רב פפי - בשבויה הקילו, רב אשי - תרתי (לשתוק ולשקר) לא עבדי]
וחוץ מעצמם ומ"מ ידור עמה בחצר בלי יחוד

גרושה שנשאת\מכהן לא תדור בשכונתו\במבוי עמו - והיא נדחית אא"כ זה חצר שלה לבד, ופרעון
חובו לה ע"י אחר

חוץ מגרושה מאירוסין דאין לבו גס

נאמן להעיד מה שראה בקוטנו, לר' יוחנן ב"ב - וגר מה שראה בנכריותו [דייק דדעתו להתגייר] (ות"ק
חולק) בצירוף גדול עמו:

- (1) כתב יד של אביו, רבו, אחיו [קיום שטרות מדרבנן],
- (2) יצאה בהינומא [רוב בתולות נישאות], (3) בית הפרס, (4) תחומין [דרבנן],
- (5) כשרות משפחה בשם אביו, (6) הייתי מוליך מתנת כהונה
אבל לא להוציא ממון
אפי' בלי גדול עמו להאכילו תרו' דרבנן:
- (7) יצא מבית ספר כמנהג בנים לאכול בתרו' [אסור ללמד עבד],
- (8) חילוק תרו' לר"י דאין חולקין לעבד בלי הרב [דמעלין ליוחסין]

רש"י כח. - כח:

גרושה מכהן שנישאת - לרש"י - מרחיק מבוי

מדאו' בית הפרס טהור: לרש"י - תלינן דנכתתו לפחות מכשיעור